

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. C.
przeciwko Zakładom (...) "W." Spółdzielni Inwalidów
z siedzibą w G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność

postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 15 stycznia 2016 r. naruszenie art. 65, art. 118, 120 § 1 i art. 751 pkt 1 k.c. oraz art. 227 i 316 k.p.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił oczywistą jej zasadnością ze względu na rażące naruszenie art. 65 k.c. przy wykładni umowy łączącej strony oraz art. 118 k.c. przez przyjęcie, że przedawnieniu uległo także roszczenie powoda o odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234).

W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia oczywistego - we wskazanym wyżej znaczeniu - naruszenia ani art. 65 k.c., ani art. 118 k.c.

Wyrazem dominującego w orzecznictwie stanowiska w kwestii wywodzonych z art. 65 k.c. metod i dyrektyw wykładni oświadczeń woli są w szczególności uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 1997 r., I CKN 825/97, 7 grudnia 2000 r., II CKN 351/00, 30 stycznia 2004 r., I CK 129/03, 25 marca II CK 116/03, 8 października 2004 r., V CK 670/03, 22 czerwca 2006 r.,

V CSK 70/06, 21 czerwca 2007 r., IV CSK 95/07 i 14 czerwca 2012 r., I CSK 485/11). Lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie pozwala podzielić zarzutu dokonania przez Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku wykładni umowy stron w sposób niezgodny z metodami i dyrektywami wykładni przyjmowanymi w utrwalonym orzecznictwie na gruncie art. 65 k.c.

Trafnie także Sąd Apelacyjny, w zgodzie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04, przyjął, że z upływem terminu przedawnienia roszczenia głównego przedawniają się też roszczenia o odsetki za opóźnienie; również wtedy, gdy termin przedawnienia roszczenia głównego jest krótszy niż termin przedawnienia roszczenia o odsetki za opóźnienie.

Zasada, że z upływem terminu przedawnienia roszczenia głównego przedawniają się też roszczenia o odsetki, nie ma zastosowania tylko wtedy, gdy przed upływem terminu przedawnienia roszczenia głównego nastąpiło przerwanie biegu terminu przedawnienia roszczenia o odsetki lub wygaśnięcie roszczenia głównego (zob. też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2012 r., I CNP 22/11). W sprawie nie chodzi jednak o żaden z takich wyjątkowych przypadków, nieobjętych wskazaną zasadą.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015.1804) w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2016.1667).